ΚΥΡΙΑΚΗ, 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1946

ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΧΡΟΝΟΣΑ' 'Αριθ. 32

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. ΛΕΥΚΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΤΗΛ. : 2-86 — ΤΙΜΗ ΔΡ. 200

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΔ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΟΛΟΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΙΣ 5 Μ.Μ. ΣΤΟΝ ΥΠΑΙΘΡΙΟ "ΟΡΦΕΑ,, ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ!

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ

Πλησιάζουμε μὲ βῆμα γοργὸ τὴν κρίσιμη καὶ ἀποφασιστικὴ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποία θὰ δοθεῖ ἡ μάχη ἀνάμεσα στοὺς δυὸ ἑτεροδόξους πολιτικοὺς κόσμους τῆς χώρας. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ποὺ ἔχουν γιὰ σύμβολό τους τὸ ἔγκλημα στὴν πιὸ σύνθετη μορφή του. Οἱ δυνάμεις τῶν ἐγωϊστικῶν ἀτομικῶν συμφερόντων ποὺ θέλουν νὰ διαιωνίσουν τὴν αὐθάδη οἰκονομικὴ κυριαρχία τους καὶ τὴν ἐξοντωτικὴ ἐκμετάλλευση ἐπάνω στὶς παραγωγικὲς δυνάμεις τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Οἱ δυνάμεις τῆς αὐταρχικῆς βίας ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ ἐγκαταστήσουν στὴν πατρίδα τῆς δημοκρατίας, κοιτίδα τῶν φιλελευθέρων ἰδανικῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἕνα κράτος φασιστικοῦ ζόφου! Ἕνα κράτος τυλιγμένο μέσα σὲ μιὰ ρυπαρή, κουρελιασμένη βασιλικὴ ἀλουργίδα καὶ ἐκπροσωπούμενο ἀπὸ τὸν πολιτικὸ καὶ κοινωνικὸ ὑπόκοσμο ποὺ ἀνεσύρθη ἀπ' τὸ βυθὸ στὴν ἐπιφάνεια τῆς ζωῆς, ὅπως τὸ πηχτὸ κατακάθι τοῦ βορβόρου τὸ ἀνεβάζει στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ ὁ βίαιος ἀναταραγμός.

Ἕνα κράτος ποὺ θὰ ἐπιδεικνύει στὰ μάτια τῆς κατάπληκτης μεταπολεμικῆς Εὐρώπης, σὰν πίθηκος, τὸ ἀποκρουστικὸ καλοῦπι του, ἕνα κράτος—παγκόσμιο σίχαμα καὶ πανανθρώπινο βδέλυγμα!

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, οἱ δημιουργικὲς δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Ἡ πλατειὰ μᾶζα τοῦ λαοῦ μὲ πρωτοπόρα τὴ νέα ἑλληνικὴ γενεά, αὐτὴ ποὺ, στὴν τετράχρονη πολεμικὴ δοκιμασία τοῦ ἔθνους, κατέρριψεν ὅλες τὶς ἐπιδόσεις τοῦ ἀνθρωπίνου ἡρωϊσμοῦ. Ποὺ ἐδημιούργησε τοὺς ὡραιότερους θρύλους, ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ τροφὴ τῶν ἐπιγόνων. Αὐτὴ ποὺ γεμίζει τὴν ἀτμόσφαιρα γύρω μας μὲ τοὺς θερμοὺς της παλμοὺς καὶ γυρεύει νὰ ἐκτοπίσει ὅλα τὰ ληθαργοῦντα στοιχεῖα μὲ τὶς ὁρμητικὲς πτήσεις της. Αὐτὴ ποὺ βιάζεται καὶ ἀγωνίζεται νὰ καταλάβει τὴ θέση της στὸ κέντρο τοῦ δημιουργικοῦ στίβου τῆς ζωῆς. Αὐτὴ ἡ γενεά, μὲ τὴν ἰδιαίτερη πνευματική της προσωπικότητα καὶ μὲ τὸν ἀδάμαστο πόθο νὰ καταλύσει κάθε ἐμπόδιο ποὺ παρακωλύει τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ ἡ ἐλπιδοφόρα γενεὰ τοῦ ἑλληνικοῦ μέλλοντος ποὺ ἐνσαρκώνει τὴν πραγμάτωση τοῦ ὀνείρου γιὰ τὸ ὁποῖο ἀγωνίστηκαν καὶ ἐπάλαισαν οἱ προδρομικοὶ κήρυκες καὶ ἀπόστολοι τῆς ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Ἀνάμεσα στοὺς δυὸ αὐτοὺς κόσμους διεξάγεται ἀπὸ καιρὸ ὁ ἀγώνας. Κι' ὁ ἀγώνας αὐτὸς μπαίνει, τώρα, στὴν τελική, ἀποφασιστικὴ φάση του. Ἡ κρίσιμη στιγμὴ ὁλοένα ζυγώνει. Τὸ ἱστορικὸ τέρμα: Η ΝΙΚΗ!

Ναί! Κανεὶς ἀπ' τὴν πλευρὰ ἐκείνη ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν πάμφωτη σημαία τῆς Δημοκρατίας δὲν ἀμφιβάλλει γι' αὐτὴ τὴ νίκη. Κανεὶς δὲν πιστεύει ὅτι ὁ ἀτιμώτατος τρόπος διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος τῆς μεταπροσεχοῦς Κυριακῆς, τὰ σατανικὰ τερτίπια ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ὅσο γίνεται μεγαλύτερη καλπονόθευση, ἡ «τεχνική» τῆς τρομοκρατίας ποὺ ἐφαρμόστηκε κατὰ γράμμα, μποροῦν νὰ ἔχουν ἄλλο ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὸ κατακρήμνισμα μέσα στὴν ἄβυσσο τῆς ἀνυπαρξίας ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἐγκληματικοῦ πολιτικοῦ ἀνθρωπομαζώματος ποὺ ἐνόμισε ὅτι θὰ κατορθώσει μὲ τὴν ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ βία νὰ καταστείλει τὸ ρυθμὸ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναγεννήσεως ποὺ σπρώχνει ὁρμητικὰ τὴ ζωὴ πρὸς τὰ ἔμπρός. Ὄχι! Ἡ 2α Σεπτεμβρίου δὲν πρόκειται νὰ εἶνε ἡ μέρα ποὺ θὰ σκεπάσει τὴ γῆ τῶν Ἑλλήνων ἡ πολυκὴ νύχτα τοῦ μοναρχοφασισμοῦ. Τὴν αὐγὴ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου θὰ ἔχει στηθεῖ ἡ Σημαία τοῦ Φωτὸς παντοῦ ὅπου πάλλει ἡ ἀκάματη πατριωτικὴ καρδιὰ τοῦ Ἕλληνος!

ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΦΟ...

«Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λησμονήσει ὅτι μία δυναστεία, τὴν ὁποίαν ὕψωσε ὁσονεῖνε ὑψωθῆ δυναστεία, τοῦ ἐδηλητηρίασε τὴν πολιτικὴν του ζωὴν μὲ τὰς ραδιουργίας της, τοῦ ἐστάθη ἐμπόδιον χάριν ξένων συμφερόντων καὶ εἰς ἐπιδίωξιν τῶν ἐθνικῶν του ἀξιώσεων, τὸν περιεφρόνησε μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε, ὅταν διεξήγεν ἕναν ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα χάριν τῶν δικαίων του, δὲν κατεδέχθη νὰ τὸν διευκολύνει μὲ θυσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ της καὶ εἰς τὸ τέλος ὑπῆρξε πρόξενος, μὲ τὴν πολιτικήν ποὺ ἐπαβάλε καὶ μὲ τὸν ἐγωϊσμόν της, τῆς μεγίστης τῶν ἐθνικῶν συμφορῶν ποὺ ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Ὁ λαὸς ἐνθυμεῖται μὲ φρίκην ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἀνθελληνικῆς πολιτείας τῆς λαομισήτου καὶ ἀσυνέτου Δυναστείας. Τὴν φυγήν, πρὸ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὀθνείου στρατηλάτου, τὰς διασκεδάσεις καὶ τὸ κυνήγημα τῶν κορέων εἰς τὴν Σμύρνην, ὅταν ἐθυσιάζετο τὸ ἄνθος τῆς ἑλληνικῆς νεότητος εἰς τὴν γρασίμην τοῦ πυρός. Τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ ἀρχιστρατήγου ἀπὸ ἕνα Πρίγγηπα καὶ τόσα ἄλλα.

Δι' αὐτὸ ὁ λαὸς ἐκρημνισεν ἀπὸ τὸν θρόνον τὴν ξένην δυναστείαν, τὴν ἐτιμωρησε κάθε ἑλληνικὴν ἰδιότητα καὶ κατέλυσε τὸν βασιλικὸν θεσμόν, ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ὁποίου περιῆλθεν εἰς τὴν μεγαλυτέραν κατάπτωσιν καὶ ἀτίμωσιν. Δι' αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνεχθεῖ πλέον τὸν ἐξευτελισμὸν νὰ καθήσουν πάλιν ἐπάνω στὴ ράχη του τὰ μέλη τῆς ξένης ἐπονειδίστου δυναστείας διὰ νὰ ἐνθυμίζουν εἰς ὅλους τὴν ταπείνωσιν, διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὰς ραδιουργίας των πρὸς ἐξαχρείωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ θυσιάζουν τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα χάριν ξένων ἢ τῶν προσωπικῶν των συμφερόντων».

Ἰανουάριος 1935

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ

ΚΑΤΑΠΡΟΔΙΔΟΥΝ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΕΓΙΝΑΝ ΧΑΦΙΕΔΕΣ ΤΟΥ ΓΛΥΞΜΠΟΥΡΓΟΥ

ΟΙ Κ. Κ. ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Στὶς 9 Ἰουλίου 1935. Ἡ σκηνὴ μέσα στὴ Βουλὴ τῶν τότε, ὅπως καὶ τώρα, «λαοπροβλήτων», ποὺ προῆλθεν ἀπ' τὶς ἐκλογὲς στὶς ὁποῖες δὲν πῆρε μέρος τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τἄλλα δημοκρατικὰ κόμματα. Μιλᾶ ὁ βουλευτὴς Ἀνδρέας Στράτος, γυιὸς τοῦ Νικ. Στράτου ποὺ τουφεκίστηκε μαζὶ μὲ τὸ Γούναρη στὸ Γοῦδί, κατ' ἐντολὴν τοῦ Γονατᾶ, τοῦ σημερινοῦ ἀντιπροέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ τότε πρωθυπουργοῦ καὶ ἐπαναστατικοῦ συναρχηγοῦ τοῦ Πλασιήρη. Ὁ Ἀνδρ. Στράτος εἶνε ὁ ἴδιος ὁ σημερινὸς ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, ὁ ἐργατοφάγος καὶ λαοῦρος βασιλόφρων:

—«Ἕνας βασιλεύς, ὁρύετο τότε ὁ Στράτος, κρίνεται κατὰ τὰς δυσκόλους περιστάσεις' ὁ Γεώργιος Β'. ἀνῆλθεν εἰς κρισίμους στιγμὰς διὰ τὴν χώραν μας. Τί ἔπραξεν ὅμως, τότε ὡς βασιλεύς;

Ἕνας βουλευτής:— Δὲν μποροῦσε νὰ κάμει τίποτε.

Στράτος:— Μὴ μὲ διακόπτετε! Διότι ἐγὼ ἀντιπροσωπεύω τὴν ἱστορίαν! Τί ἔπραξε τότε ὁ βασιλεύς; Ἐγκατέλειψε τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι προσήσπιζον μὲ τὸ αἷμα των τὸν θρόνον του, τοὺς ἐγκατέλειψεν εἰς τὴν τύχην των. Καὶ οὔτε κἂν διεμαρτυρήθη. Ἐὰν οἱ βασιλεῖς δὲν φροντίζουν νὰ σώσουν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς στηρίζουν, εἶνε καταδικασμένοι νὰ ἐκπέσουν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ καὶ θάπτονται ὑπὸ τὴν ἀδιαφορίαν του. Ὁ βασιλεὺς ἠγνόησε, τότε, τοὺς ἀνθρώπους του καὶ μετὰ ἕνα μῆνα ἔπεσε.

Ἕνας βουλευτής:— Τί θέλατε νὰ κάνει;

Στράτος.—Νὰ παραιτηθεῖ! Ἐνῶ αὐτὸς ἀπέβλεψε νὰ σώσει τὸν θρόνον του καὶ ἠδιαφόρησε διὰ τὴν θυσίαν τῶν ἀνθρώπων του!

Προχωρώντας, κατόπιν, στὴν οὐσία τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος, λέει:

«Τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶνε κατ' ἐμὲ ἄριστον ὡς πολίτευμα. Ἀλλὰ ἐλέχθη ὅτι ὅλα τὰ στρατιωτικὰ κινήματα ἔγιναν ἐπὶ Δημοκρατίας. Ἐρωτῶ: Πότε ἄρχισεν ἡ τάσις πρὸς τὰ κινήματα; Ἄρχισεν ἀπὸ τὸ 1909. Δὲν πταίει ἡ Δημοκρατία διὰ τὰ κινήματα. Ἐγὼ ἤμην ἀνέκαθεν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας. Διότι πιστεύω ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶνε τὸ ἁρμόζον εἰς ἐλευθέρους ἀνθρώπους πολίτευμα!»

Αὐτὰ ἔλεγε καὶ διεκήρυττε πρὶν ἕνδεκα χρόνια ὁ Ἀνδρ. Στράτος, ὁ σημερινὸς θρασὺς ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, ποὺ ἀνεστάτωσε τὰ Ἐργατ. συνδικάτα, γιὰ νὰ παραλύσει τὴν ἐργατικὴ τάξη, αὐτὴ τὴ μαχητικὴ πρωτοπορεία τῆς Δημοκρατίας, ποὺ εἶνε ἐμπόδιο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν τῆς μοναρχοφασιστικῆς καμαρίλλας!

* * *

Ὁ Φίλιππος Δραγούμης εἶνε ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους τῶν «λαοπροβλήτων». Ἀπὸ μηνῶν ἐνδιατρίβει στὸ Παρίσι, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι κατοικοῦνται ὀτερασπίζοντας τὴν ὑπόθεση τῶν «ἐθνικῶν δικαίων μας.» Στὴν πραγματικότητα ἡ δουλειά του εἶνε ἄλλη. Ἡ δουλειά του εἶνε νὰ κάνει κάθε τόσο δηλώσεις σὲ λαθρόβια φύλλα τοῦ Παρισιοῦ ἀνακηρύσσοντας τὸν Γεώργιο «ἐθνικὸν ἥρωα» καὶ βεβαιώνοντας τὸ διεθνὲς κοινὸ ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ λιγοθυμᾶ δέκα φορὲς στὸ εἰκοσιτετράωρο μὲ τὴν περιπαθῆ του ἀνάμνηση. Αὐτὸς ὁ Φίλιππος Δραγούμης, ὁ εὐσυνείδητος ἐργολάβος τῆς ἐπανόδου τοῦ Γλυξμπούργου στὴν Ἑλλάδα τοῦ 1946, ἔγραφε στὰ 1935, στὶς παραμονὲς τοῦ κονδυλικοῦ δημοψηφίσματος:

...«Μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος, μόνον νέας ἀνωμαλίας, νέους περισπασμούς, νέας ἀντιθέσεις ὑπόσχεται νὰ προκαλέσει. Κατὰ τί δύναται ἡ βασιλευομένη δημοκρατία, περισσότερον τῆς ἀβασιλεύτου, νὰ ὠφελήσει τὸ ἔθνος, ἐὰν δὲν ἔχομεν ἡμεῖς διάθεσιν νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὸ τέλμα τῆς ἀφορήτου συγχύσεως τῶν πάντων, τοῦ ἀπαισίου ἀτομικισμοῦ, τοῦ εἰδεχθοῦς φατριασμοῦ, τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὲρ συμφερόντων κ μματικῶν καὶ προσωπικῶν παντὸς ἀγαθοῦ, παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου;... Ὁμιλοῦν οἱ ὑπὲρ τῆς βασιλείας περὶ ἀποτυχίας τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας' ἀλλὰ πότε ἐφηρμόσθη πραγματικῶς ἡ δημοκρατία ὥστε νὰ δύναται νὰ γίνεται λόγος περὶ ἀποτυχίας της; Μήπως ἀφῆκεν ὁ προσωπικὸς κομματισμὸς καὶ ὁ περὶ τὴν ἐξουσίαν ἀγὼν νὰ ἐφαρμοσθεῖ ποτὲ εἰλικρινῶς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα; Μήπως ἡ ἐσωτερικὴ διαίρεσις δὲν ἐδημιουργήθη ἐπὶ καθεστῶτος βασιλευομένης; Οἱ λαοὶ δημιουργοῦν τὰ πολιτεύματα χάριν τῶν ἀναγκῶν των' δὲν δημιουργοῦνται οὗτοι χάριν τῶν πολιτευμάτων.

«Διὰ τῆς ἀνακινήσεως ζητήματος καθεστωτικοῦ τὸ μόνον ἐπιτυγχανόμενον εἶνε ὅτι ὀξύνονται ἐκ νέου τὰ πάθη, ἀναξέονται ἐπουλωμέναι πληγαὶ καὶ ἐρεθίζονται ἀνεπούλωτοι, συνεχίζεται ὁ στεῖρος κομματικὸς ἀγὼν ὁ ἐξαντλῶν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη τὸ ἔθνος καὶ καταρρίπτει αὐτὸ ἀνεπανορθώτως. Ὑπουλοι ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ τοῦ ἔθνους ἐχθροὶ ἐπιχαίρουν καὶ παραμονεύουν.

«Ἡμεῖς τασσόμεθα ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσωμεν τώρα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν συγχωρεῖται ἡ πολυτέλεια ν' ἀλλάσσει ἀνὰ δεκαετίαν πολίτευμα. Ἡ ἀβασίλευτος δημοκρατία θεωρητικῶς τυγχάνει ἀναμφισβητήτως πλέον ἐξελιγμένος τύπος πολιτεύματος ἀπὸ τὴν βασιλευομένην. Ζήτημα φιλοτιμίας διὰ τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα θὰ ἦτο νὰ φανεῖ ἀντάξια τοῦ τελειοτέρου τῶν πολιτευμάτων».

Ἀπὸ τότε ποὺ ἔγραφεν αὐτὰ ὁ κ. Φιλ. Δραγούμης πέρασαν ἕνδεκα χρόνια. Ὁ τότε ἀγωνιστὴς τῆς Δημοκρατίας ἔγινε τώρα ἕνας «ἐντονμές», ἕνας ἐπαίσχυντος ἐξωμότης, ὑπηρέτης ἀνομολογήτων συμφερόντων, «ἐκμεταλλευτὴς παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου», ἀπαρνητὴς καὶ κατήγορος τοῦ ἰδίου τοῦ παλαιοῦ ἑαυτοῦ του, τοῦ παρελθόντος του, τῶν πολιτικῶν ἀγώνων του.

Ἀλλ' ἐνδιαφέρει νὰ ἀκούσουμε τὸν κ. Δραγούμη νὰ διηγεῖται τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἐνήργησαν τὶς ἐκλογὲς—πρὸ τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1935—οἱ ἴδιοι πολιτικοὶ ἀγῶρτες μὲ τοὺς ὁποίους, σήμερα, συνεργάλεται στενότατα, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχει συνδέσει τὴν τύχη του.

.... «Ἕνεκα τῆς σπάθης τοῦ Διομοκλέους, τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἐπικρεμαμένης ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι μετεβλήθησαν εἰς τρομοκρατημένα ὄργανα τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀνεμίχθησαν ἀνερυθριάστως ὑπὲρ αὐτῆς. Προσεβλήθη καιρίως ὁ θεσμὸς τῆς κοινοτικῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τῆς ἀθρόας ἀπολύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως κοινοτικῶν ἀρχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἠπειλήθησαν τεχνηέντως οἱ ἐκλογεῖς, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν θεσπισμάτων, ὡς τὸ παρέχον τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ ἀφαιρῇ τὸν κλῆρον καὶ τὴν στέγην τῶν ἀποκατασταθέντων ἀγροτῶν. (ἀπαράλλαχτα τὰ σημερινά!) Ἐν Μακεδονίᾳ δὲ ἠπειλήθησαν παντοιοτρόπως, εἰς τὰς παραμεθορίους ἰδίαι περιοχὰς οἱ κάτοικοι Ἐχρησιμοποιήθη σαν ὅλα τὰ γνωστὰ μέσα ἐκβιασμοῦ, νοθείας, συκοφαντίας, τρομοκρατίας, παρὰ τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως». (Τὸ αὐτονομιστικὸ κίνημα εἶνε καθαρὰ σημερινὴ ἐφεύρεση!)

Παραβάλατε, λοιπόν, καὶ καμαρώστε τὸν πρὸ δεκαετίας καὶ τὸν σημερινὸ κ. Δραγούμη. Τότε, ἦταν ἕνας τίμιος ἄνθρωπος καὶ συνεπὴς πολιτικὸς ἀγωνιστής. Σήμερα, εἶνε ἁπλούστατα ἕνας τυχάρπαστος, ποὺ βγῆκε, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ἐστηλίτευε στὸ παρελθόν, βουλευτής, ἔγινεν ὑπουργὸς καὶ ὑποδύεται, κυνικώτατα, στὸ ἐξωτερικὸ τὸ ρόλο τοῦ «ἐθνικοῦ ἀντιπροσώπου»! O tempora, o mores...

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΒΛΕΠΩ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ

Πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κρατοῦσαν στὸ σκολειὸ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης καὶ προχτὲς, ἀνήμερα τῆς Παναγιᾶς, τοὺς μπαρκάρησαν, καθὼς κι ἀπὸ κεῖνους ποὺ ἀπέλυσαν τοὺς γνωρίζω, μὰ ποῦ νὰ φαντασθῶ ποτὲς πὼς εἶναι ἐπικίνδυνοι! Καὶ τοὺς συναναστρεφόμουνα σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ, ὁ κακόσουρτος . . .

Ἐκεῖνος ὁ ἄμοιρος ὁ Σωτηράκης—τὸ τέρας—τὸν ξαίρω ἀπὸ τότε ποὺ πρωτοῆρτε ἐδῶ καθηγητὴς καὶ θὰ μποροῦσα νὰ βεβαιώσω ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἂν ὑπῆρξε ἐπικίνδυνος, ὑπῆρξε πάντα μοναχὰ στὸν ἑαυτό του—καὶ γιὰ ἕναν καιρὸ, στὰ νιάτα του, ἀπειλοῦσε κάπως καὶ τὴν ποίηση. Εὐυχῶς τοῦ πέρασε. Ἐπικίνδυνα γιὰ τοὺς ἄλλους ἦταν κυρίως τὰ καλαμπούρια του. Σ' αὐτὸ ναί. Πατεντάτος καὶ ἀκατάσχετος. Ἀργότερα καὶ τελευταῖα ἀκόμα τὰ εἶχε μὲ τὸν Βενιαμὶν τὸν Λέσβιο—ἀλλὰ δὲ ξαίρουμε ποιὸς ἀπ' τοὺς δυὸ ἔκανε περισσότερο κακὸ στὸν ἄλλο.

Καὶ νὰ λοιπὸν ποὺ σοῦ παρουσιάζεται ἡγέτης ἐπικίνδυνος καὶ ἀναρχικὸς τοῦ ΚΚΕ. Ποιὸς νὰ τὸ πίστευε! Αὐτὸς ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ εἶναι οὔτε μέλος του. Καὶ ὅμως ἐδῶ εἶναι τὰ στοιχεῖα, τὰ ντοκουμέντα τῆς Ἀσφάλειας. Ἐκ τῶν ἡγετῶν! Βάϊ, βάϊ, βάϊ!

Ὅλα λοιπὸν ἔχουν ἀλλάξει, ὅλα ἔχουν ἀνατραπεῖ! Οἱ ὀπαδοὶ ἔγιναν ἀρχηγοί. Οἱ ἔσχατοι ἔγιναν πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. Οἱ πατριῶτες ἔγιναν προδότες καὶ οἱ προδότες πατριῶτες, οἱ Ἕλληνες ἔγιναν Βούλγαροι καὶ τῆς Αἰγύπτου οἱ Ἕλληνες, καθὼς διατείνεται ἔξαλλη μιὰ Ἀθηναία ἐντυπη μοναρχικὴ Βακχίς, ἔγιναν Φελλάχοι!— Σαπίλα ἡ Βαβυλωνία; Καὶ τὰ δυὸ μαζί.

Ἀμ' ἐκεῖνος ὁ Τζωάννος, εὔπορος ἄνθρωπος, εὔθυμος φίλος, εὐτράπελος συνομιλητής, «ἀναρχοκομμουνιστής»! Ἀνατριχίλα μου! Τέτια φίδια εἴχαμε στὸν κόρφο μας καὶ δὲν τὰ ξαίραμε;

Ἀμ' ἐκεῖνος ὁ δαιμόνιος Παπᾶς, ὁ δικηγόρος, αὐτὸς δὰ εἶναι ποὺ κοιμᾶται πάνω στὴ μύτη τοῦ μαχαιριοῦ. Μέσα στὴ φυλακή, ὅπου συνήθως διατρίβει, ὅλο στάσεις καὶ ἀνταρσίες ὀργανώνει καὶ μόλις κατορθώσει ὁ ἐπιτήδειος νὰ βγεῖ γιὰ 2—3 μέρες, βάζει ἀμέσως φωτιὰ στὸ μπουρλότο... Ἀνυπόμονος φανατικὸς ἀναρχικὸς καὶ τρομοκράτης! Καὶ νάτος πάλι μές στὴ φυλακή. Φόβος καὶ τρόμος, μέγας κίνδυνος! Διάβασα πὼς τὸν στέλνουνε στοὺς Φούρνους. Ἂν εἶν' ἀλήθεια, κρίμα στὸ νησάκι! Θὰ γίνει γρήγορα φουρνέλο.

Κ' ἔπειτα πλέει ὁλοένα μὲς στὰ μάτια μου ἐκεῖνος ὁ Βαγγέλης ὁ Βαμβακίτης, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς τῆς Μυτιληναίκης ἀγορᾶς. Ποὺ ἀποδείχνεται, φίλε μου, πὼς εἶναι ἕνας ἁπλὸς Ἰησουΐτης. (Κ' ἴσως γι' αὐτὸ τὸν ἀπέλυσαν).

Ἀπὸ βραδύς, τὴν παραμονὴ τῶν συλλήψεων, καθόμαστε μαζί, μιὰ μικρὴ φιλιλικὴ παρέα καὶ σιγοπίναμε καλόκαρδα. Πάνω σὲ κεῖνο τὸ μειλίχιο κέφι του—ὅλα τοῦ Βαγγέλη εἶναι μειλίχια—ἀποφάσισε νὰ παίξει κι ἀμέσως κέρδισε 6—7 σοκολάτες. Γεγονός! Δὲν ἡσύχαζε ἀπὸ τὴ χαρά του. Τὄλεγε καὶ τὸ ξανάλεγε: Θὰ πάω νὰ τὶς βάλω ἀπὸ δυο στὰ προσκεφαλάκια τῶν παιδιῶν μου. τώρα αὐτὰ κοιμοῦνται, καὶ τὸ πρωῒ ποὺ θὰ ξυπνήσουν θὰ τὶς βροῦν, ὅπως τὰ Χριστούγεννα...

Τώρα ποὺ τὸ ξανασυλλογίζομαι βουρκώνω, γιατὶ θυμᾶμαι καὶ τότε ποὺ τὸν πιάσανε οἱ Γερμανοί—εἶναι βλέπεις μερικοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ γεννήσιο τους ἐπικίνδυνοι—πάλι μιὰ κάποια ἱστορία εἶχε νὰ διηγεῖται γιὰ κείνη τὴ νύχτα μὲ τὰ παιδιά του.

Καὶ μ' αὐτὸ τὄνειρο—ὦ τὰ παιδιά, τί μεγάλο ὄνειρο!—μ' αὐτὴ τὴ χαρὰ χωρὶς ἄλλο κοιμήθηκε.

Μὰ ὁ κ. Τζαβέλλας κείνη τὴ νύχτα ἔβλεπε ἄλλα ὄνειρα. Αὐτὸς δὲν ἔχει οὔτε παιδιά, οὔτε σκυλιά. Μιὰ οἰκογένεια εἶχε κι αὐτὴ τὴν ξέκανε, τὴν ἀπαρνήθηκε μὲ μιὰ «δήλωση» στὸ «Στέμμα». (Γιατὶ εἶναι ὅλοι τους, κι ὁ γέρο - παπᾶ ὁ πατέρας του, ὁμοϊδεάτες, σὰν τὸν ἀδερφό του). Ἕνα μαστίγιο μονάχα ἔχει μαῦρο κι ἀσημομόνικο καὶ τὸ δικαίωμα νὰ συλλαμβάνει ὅποιον θέλει. «Εἶναι τὸ κράτος»! Καὶ τὸ πρωῒ συνέλαβε τὸ Βαγγέλη. Γιατί; Γιατί, ὅπως μάθαμε ἀργότερα, συνεργάζετο ἐμπορικῶς μὲ τὸ Κ. Κ.

Πράγματι, αὐτὸ ἦταν σφάλμα του. Ἔγκλημα καθοσιώσεως. Ἂν συνεργαζόταν μὲ τοὺς Γερμανούς, ἂν τοὺς «προσεμειδία», ὅπως τόσοι ἄλλοι, θὰ τοῦ κάνανε τώρα τεμενάδες.

Ἀνθρώπους σὰν κι αὐτοὺς λοιπόν, ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι τῆς «ἠθικῆς τάξεως» τοῦ κ. Τζαβέλλα καὶ τοὺς συλλαμβάνουν ἄξαφνα στὰ καλὰ καθούμενο, γιὰ νὰ τοὺς ξαποστείλουν στοῦ διαβόλου . . . τὰ νησιά. Ὅταν τὸ σκεφτεῖ κανεὶς αὐτό, τοῦρχεται ἀκατανίκητα νὰ φωνάξει:—Ἀ στὸ . . .

Ἀλλὰ ὄχι—«ἄλλους τόνους, ὦ φίλοι»! Γιὰ σᾶς ποὺ φεύγετε καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ μένουν καὶ ρέβουνε στὶς φυλακές, ἡ ἑλληνική, δημοκρατικὴ ψυχὴ τοῦ νησιοῦ ἔχει ἄλλους τόνους, τοὺς τόνους ποὺ ἀκούστηκαν καὶ ἀντιλάλησαν τὸ πρωῒ τῆς Παναγιᾶς, τοὺς τόνους ποὺ βρόντησαν στὸ κατευόδιο σας.

Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

Τὰ ποτάμια δὲ γυρίζουν πίσω, οὔτε σταματοῦν· κι ὅσο τὰ φράζουν—τόσο πιὸ πολὺ φουσκώνουν καὶ πλημμυροῦν . . .

Καλὴ ἀντάμωση!

ΕΥΘΥΦΡΩΝ

5.000.000.000 ΧΡΥΣΕΣ!

Δὲν ξέρουμε πόσα στοίχισε στὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἡ παλινόρθωση τοῦ Γεωργίου, στὰ 1935, ποὺ πραγματοποιήθηκε μὲ τὸ ἀπερίγραπτο δημοψήφισμα τοῦ Κονδύλη, κατὰ τὸ ὁποῖο ψηφίσανε, θαυματουργικώτατα, ὑπὲρ τοῦ Γεωργίου, 1.430.000 Ἕλληνες ἐπὶ συνόλου 1.500.000! Ἡ δικτατορία τοῦ Μεταξᾶ ποὺ ἐπακολούθησε, ἐφρόντισε νὰ μὴ γίνουν γνωστὲς ποτὲς στὸ λαὸ οἱ πλιατσικολογικὲς ἐπιχειρήσεις, εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου, τῶν «παλινοστησάντων» βασιλοπριγκήπων καὶ τῆς σαχανογλυφτικῆς ἀκολουθίας των. Ὡς τόσο, ὑπάρχει καὶ εἶδε πάμπολλες φορὲς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἡ ἐπίσημη στατιστική, τῶν ἀποζημιώσεων, τῶν ἐπιχορηγήσεων, τῶν δωρεῶν κα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὴν ἀκραία τούτη ἑλληνικὴ γωνιά, τῆς ὁποίας ὁ λαὸς πάντα ἐπρωτοπόρησε στοὺς εὐγενέστερους ἰδεολογικοὺς ἀγῶνες καὶ ἔστησε τὸν πίδακα τῶν φλογερῶν του ἐνθουσιασμῶν ἐπάνω ἀπὸ τὰ σκυμένα ἐμβρόντητα κεφάλια τῶν δούλων καὶ τῶν ξεπεσμένων, εἴμαστε βέβαιοι ὅτι καὶ τούτη τὴ φορὰ θὰ ὑψωθεῖ βροντώδης, τολμηρὴ καὶ ἐγερσίνεκρος ἡ ἀνακραυγὴ—προμήνυμα τοῦ θριάμβου τῆς Δημοκρατίας! Γιατὶ πρέπει καὶ ἔχει ἱστορικὴ ἀποστολὴ τὸ νησὶ τοῦτο νὰ προσφέρει, πάντα στοὺς τιμίους ἀγῶνες τοῦ ἔθνους τὴ νεάζουσα σπαρταριστὴ καρδιά του, μὲ τοὺς ἠχηροὺς της παλμοὺς καὶ τοὺς ὡραίους θυμούς της.

ΚΑΤΑ τὶς προβλέψεις τῶν εἰδικῶν, τὰ τελευταῖα ὑπόλοιπα συναλλάγματος καὶ χρυσοῦ ποὺ χρησιμεύουν γιὰ τὴ σταθεροποίηση τῆς δραχμῆς, ἐξαντλοῦνται μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. Καὶ δὲν ὑποφώσκει, γιὰ τὴν ὥρα, καμμιά, ἀπὸ πουθενά, ἐλπίδα δανείου ἔναντι τῶν ἐπανορθώσεων, ποὺ κι' αὐτὲς διεγράφησαν ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων. Ὑπάρχει, λοιπόν, ἕνας ἀκόμη σοβαρὸς λόγος ποὺ ἐπιβάλλει τὴν «μὴ ἀναβολὴν τοῦ δημοψηφίσματος». Ὅταν μέσα στὸ ἐθνικὸ θησαυροφυλάκιο δὲν θὰ ὑπάρχουν, οὔτε κὰν ἀρχαῖες δεκάρες τοῦ Ὄθωνα καὶ ἡ δραχμὴ θὰ ξαναρχίσει τὰ ἀεροπορικά της γυμνάσια, ἀμιλλωμένη πρὸς τὸν τιμάριθμο τῆς ζωῆς, εἶνε πολὺ ἐνδεχόμενο καὶ ὅσοι ἀποτυφλωμένοι παριστάνουν, σήμερα, τοὺς «καμελότους» τοῦ Γεωργίου, νὰ θεραπευθοῦν ἀπὸ τόν.....καταρράχτη τους!

Το «Βῆμα», τῆς 13ης τρέχοντος, ἀναγράφει: «Ἀθρόαι καταφθάνουν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων αἱ εἰδήσεις περὶ ἀρξαμένης ἀγρίας τρομοκρατίας εἰς βάρος τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν ὕπαιθρον. Αἱ συλλήψεις, αἱ δολοφονίαι, αἱ κακοποιήσεις καὶ αἱ ἐκτελέσεις δὲν στρέφονται πλέον κατὰ τῶν κομμουνιστῶν μόνον ἀλλ' ἐπεξετάθησαν καὶ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου». Ἴσως νὰ χρειαζότανε κι' αὐτὸ γιὰ νὰ καταλάβουν ἐπὶ τέλους, καὶ οἱ βενιζελικοὶ καὶ ὅσοι κεντρῶοι ἢ δεξιοὶ τολμοῦν νὰ ἐκφράζονται ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ὅτι ἡ κομμουνιστοφοβία τους δὲν πρόκειται νὰ τοὺς χρησιμεύσει σὰν σανίδα σωτηρίας, ἂν ἐπικρατήσει ὁ μοναρχοφασισμός.

ΚΑΙ ἄλλο μύδρο δέχτηκε ἡ κακὴ κυβερνητικὴ κεφαλὴ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπ' τὸ Γεν. Γραμματεῖα τῆς Παγκόσμιας Συνδικαλιστικῆς Ὁμοσπονδίας σ. Λουΐ Σαγιάν. «Ἡ παρουσία τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, εἶπεν ὁ Σαγιάν, ὑποσκάπτει τὸ κῦρος τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης». Αὐτὸ μεταφράζεται σὲ ἁπλῆ γλῶσσα: Βγάλτε ὅ.ω ἀπ' τὴ Διάσκεψη αὐτοὺς τοὺς... λεπρούς!

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

*** Μὲ τὸ τέλος τοῦ πολέμου οἱ φίλοι μας οἱ Ἄγγλοι ρίχτηκαν μὲ τὰ μοῦτρα στὴν... ἀναπαραγωγή. Ἐννοοῦν νὰ καλύψουν τὰ κενὰ ποὺ ἀφῆκεν ὁ πόλεμος κι' ὡς φαίνεται τὸ κατορθώνουν μὲ τὸ παραπάνω. Σήμερα, σ' ὅλη τὴν Ἀγγλία τὸ ποσοστὸ τῶν γεννήσεων ἔχει ξεπεράσει κατὰ πολὺ τὸ προπολεμικό. Ρεκὸρ ἐσημείωσε ἡ μικρὴ πόλη Οὐέλιγκ ποὺ ἔχει συνολικὰ 80 χιλιάδες κατοίκους. Πόσα ζευγάρια... ἐν ἐνεργείᾳ πρέπει νὰ ὑπολογίσουμε μέσα σ' αὐτὲς τὶς 80 χιλιάδες ἂν ἀφαιρέσουμε παιδιὰ καὶ γεροντους; Ἡ μικρὴ αὐτὴ πόλη εἶχε 14000 γεννήσεις μέσα σ' ἕνα χρόνο!

*** Σύμφωνα μὲ ἀπογραφὴ ποὺ ἐνήργησε τὸ ὑπουργεῖο Προνοίας, ἡ Ἑλλάδα ἔχει, σήμερα 370.820 ὀρφανά. Δηλαδή, τὸ 5 ο/ο τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ της. Κι ἂν ὑπολογίσουμε ὅτι ἡ παιδικὴ ἡλικία ἀντιπροσωπεύει τὸ 25 ο/ο περίπου τοῦ πληθυσμοῦ καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα ὅτι σὲ κάθε πέντε ἑλληνόπουλα τὸ ἕνα εἶνε ὀρφανό.

*** Στὰ μαιευτήρια τῆς Μόσχας ἤρχισε νὰ χρησιμοποιεῖται σὲ μεγάλη κλίμακα μιὰ καινούργια βιταμίνα ποὺ ἀνακαλύφτηκε ἀπὸ ρώσσους ἐπιστήμονες. Ἡ βιταμίνα αὐτὴ εἰσάγεται μὲ ἐνδομυϊκὴ ἔνεση στὴν ἐπίτοκο καὶ τὴν ἀπαλάσσει ὁλότελα ἀπ' τοὺς... πόνους τῆς γέννας.

*** Τὰ στρατευμένα παιδιὰ τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ ποὺ βρίσκονται ἀκόμη στὴ Μ. Ἀνατολὴ μὲ γράμμα τους πρὸς τὸ Μητροπολίτη Κύπρου ρωτοῦν τί σημαίνει ἡ σιωπὴ γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς ἕνωσης τῆς Κύπρου μὲ τὴ μητέρα Ἑλλάδα!

«Πανιερώτατε — καταλήγει τὸ γράμμα— ἔχετε ἐθνικὸ καθῆκον νὰ ἀναλογισθεῖτε τὶς εὐθύνες σας ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ μας καὶ τῆς ἱστορίας. Μὴ διστάσετε νὰ ἡγηθεῖτε τοῦ Λαοῦ. Ἀλλοιῶς θὰ ξεκινήσει αὐτὸς μόνος του».

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ...

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ 1878

Στὰ 1878, ὁ τότε βασιλᾶς Γεώργιος θέλοντας ν' ἀντιμετωπίσει τὴ λαϊκὴ κατακραυγὴ ἐναντίον του, ὕστερα ἀπ' τὰ θλιβερὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελέσματα τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου, ἄρχισε νὰ ὀργανώνει μὲ τοὺς λακέδες τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς ἐμπίστους του πραξικόπημα γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ Συντάγματος ποὺ ἐπέβαλεν ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1808 καὶ τὴν ἐπιβολὴ ἀπολυταρχικοῦ μοναρχικοῦ καθεστῶτος.

Τότες λειτουργοῦσε στὴν Ἀθήνα ὁ δημοκρατικὸς σύλλογος «ΡΗΓΑΣ» ποὺ εἶχε πολλοὺς ὀπαδοὺς καὶ στελέχη μέσα στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ, στὴ διοίκηση καὶ στὸ στρατό. Ὁ σύλλογος μυρίστηκε ἐγκαίρως τὰ τεκταινόμενα μέσα στὸ Παλάτι καὶ μένα μανιφ στο ποὺ τύπωσε καὶ τοιχοκόλλησε τὴ νύχτα κρυφὰ στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας, ἀπεκάλυψε καὶ ἀνέτρεψε τὰ σχέδια τῶν αὐλικῶν μηχανορράφων.

Ἰδοὺ τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ ἔγγραφο:

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥΣ

Αἱ ἐλπίδναι ἤρξαντο δάκνουσαι. Ἡ Καμαρίλλα εἶνε ἐις ἐνέργειαν. Ἀπόστολοι αὐτῆς διατρέχουσι τοὺς ὁδοὺς, κηρύσσοντες ὡς μόνην σωτηρίαν τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας.

Δημοκρατικοί! Μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ὑπῆρξεν ἀνακωχὴ, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου. Ἐσεβάσθημεν τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονότητος τοῦ ἔθνους, διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξησφάλιζεν ἡμῖν δόσιν τινὰ ἐλευθερίας, ἧς ἐφρονοῦμεν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος. Οὐδὲν, πρόσκομμα ἐφέραμεν ποτὲ εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν θεσμῶν, συντελοῦντες μόνον τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν περιστολὴν τῶν ἑκάστοτε ἐκτροχιαζομένων ἐξουσιῶν. Ἐπολιτεύθημεν εἰλικρινῶς καὶ τιμίως, ὡς προσήκει εἰς ἄνδρας ἐπιδιώκοντας τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευθεριῶν, ἐν αἷς καὶ μόναις ἔγκειται ἡ σωτηρία καὶ ἡ εὐημερία τῶν λαῶν. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁ ἰτὴς ἀπολυτοφροσύνης ὀπαδοὶ, λησμονοῦντες ὅτι καὶ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ σεβασθῶσι τὴν θέλησιν τῆς πλειονότητος τοῦ ἔθνους καὶ τοὺς θεσμοὺς οὓς ὤμοσαν νὰ τηρήσωσι, τολμοῦσι νὰ θέσωσι βέβηλον χεῖρα ἐπ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν διὰ τῆς βίας ἀνατροπὴν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἀπολύτου μοναρχίας ἐν τῇ πατρίδι ταύτῃ τοῦ Πετρικλέους, πᾶσα ὑποχρέωσις ἡμῶν ἐκλείπει. Ἔχομεν δὲ καθῆκον νὰ μὴ ἀνεχθῶμεν τὴν αὐθαίρετον ἐπιβολὴν τῶν ὀρέξεων θρασείας μειονότητος. Καὶ δὲν ὀφείλομεν μὲν νὰ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας —τοῦτο ἀπόκειται εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ πολιτεύματος τούτου—ὀφείλομεν ὅμως νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι ὅπως, ἀνατρεπομένου τοῦ Συντάγματος, ἡ ἀπόλυτος Μοναρχία εὕρῃ ἀντιμέτωπον τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν.

Τότε θὰ ἴδωμεν ἂν ὁ λαὸς προτιμᾶ νὰ εἶνε δοῦλος τῶν ἱππικόμων καὶ τῶν εὐνοουμένων τῶν ἀνακτόρων, ἢ ἐλεύθερος πολίτης ἐλευθέρας πολιτείας!

Ἐν Ἀθήναις. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοκρατικοῦ Κομιτάτου.

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

ΤΑ ΧΡΗΣΤΑ ΤΟΥΣ ΗΘΗ

ΠΩΣ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ ΤΩΝ ΕΒΓΑΛΕ ΤΑ ΑΠΛΥΤΑ ΤΩΝ ΣΤΗ ΜΕΣΗ

ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΩΤΣΟΥ!

Στὶς παραμονὲς τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1935, ἔγινε στὸ Βουκουρέστι μιὰ δίκη. Κατηγορούμενος ὁ Γεώργιος Γλύξμπουργκ. Μηνύτρια ἡ σύζυγός του Ἐλισσάβετ, ἀδελφὴ τοῦ Ρουμάνου βαριλιὰ Καρόλου. Ἀγωγὴ διαζυγίου «ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου», ὅπως λέγεται στὴ δικαστικὴ γλῶσσα. Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα δημοσίευσε, τότες, τὴν ἀκόλουθη χαρακτηριστικὴ γιὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς μηνυτρίας καὶ τοῦ κατηγορουμένου, περιγραφή:

«Ἡ δίκη ἦρθε πολὺ ἐπίκαιρα γιὰ νὰ μᾶς θυμίσει ὅτι στὰ ἀνάκτορα τῶν βασιλιάδων καλλιεργοῦνται πάντα ἤθη καὶ ἔθιμα ποὺ προωθοῦν γενναῖα τὴν κοινωνικὴ ἐξαχρείωση.

Ὁ πάππος τοῦ Γεωργίου Γλυξβούργου, Γεώργιος ὁ Ἀ' μᾶς ἀφῆκεν, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα, σὰν ἀνάμνηση, τὴν ἔπαυλη τοῦ Θών. Ὤ, πόσα σκανδαλιστικὰ πράμματα θὰ μποροῦσαν νὰ μᾶς ἱστορίσουν, ἂν ξάφνου ἀποκτοῦσαν φωνή, οἱ τοῖχοι αὐτηνῆς τῆς βίλλας ποὺ βρίσκεται στὸ τέρμα τῶν Ἀμπελοκήπων! Θὰ μποροῦσαν τόσα νὰ γραφοῦν πάνω στὸ κεφάλαιο τῆς ἠθικῆς τῆς οἰκογενείας τῶν Γλυξβούργων! Ἕνα χωριστὸ κεφάλαιο, βέβαια, ἀποτελοῦν καὶ τὰ οἰκογενειακὰ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἐλισσάβετ. Ἀλλά, ποῦ νὰ βροῦμε ἄκρη καὶ ποῦ μέση; Ἐν πάσῃ περιπτώσει, προκειμένου νὰ μποῦμε στὸ «ὑπὸ διάλυσιν» σπίτι των, ἄς... πιάσουμε τὴ μύτη μας!

—«Μποροῦσε,—εἶπαν οἱ συνήγοροί του στὴ δίκη—νὰ συζήσει ὁ Γεώργιος, τόσο νέος ἀκόμη, μὲ μιὰ γυναίκα ποὺ ἔπασχε ἀπὸ...ἐλεφαντίαση; Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐλισσάβετ δὲν ἔκανε παιδιὰ καὶ δὲ μποροῦσε νὰ τοῦ δώσει διάδοχο γιὰ τὸ θρόνο του». Καὶ τὴ στειρότητα τῆς τέως Μεγαλειοτάτης οἱ συνήγοροι τοῦ Γεωργίου τὴν συνέδεσαν μὲ τὸ προγαμιαῖο παρελθόν της, στὶς λεπτομέρειες τοῦ ὁποίου, ἀπὸ στοιχειώδη σεβασμὸ πρὸς μιὰ γυναίκα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοὺς παρακολουθήσουμε.

Οἱ κύκλοι τῆς Ἐλισσάβετ ὑπεστήριξαν πὼς ἡ διάσταση ἀνάμεσα στὸ ἀντρόγυνο προῆλθεν ἀπ' τὴν περιπέτεια τῆς ἀδελφῆς τοῦ Γεωργίου Ἑλένης μὲ τὸν ρουμάνο βασιλέα Κάρολο. Ὁ Γεώργιος θέλησε νὰ ἐκδικηθεῖ τὸν Κάρολο ποὺ ἄφησε τὴν ἀδελφή του, ἀφοῦ τὴ ρεζίλεψε καὶ τὴν ἐταπείνωσε. Γιὰ χάρη τῆς περίφημης εὐνοουμένης του, τῆς Ἑβραίας Μάγδας Λουπέσκο, ὁ Κάρολος ἔδιωξε τὴ γυναίκα του, ποὺ ἀπὸ τότε ποὺ ἔπαψε νὰ τὴν τρέφει καὶ νὰ τὴ φροντίζει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ τὴ συντηρεῖ ἀπὸ τὴν τσέπη του. Ἡ Ἐλισσάβετ, μεγαλείτερη ἀδελφὴ τοῦ Καρόλου, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὴ μάννα της καὶ τἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας, τὰ εἶχε καλὰ μαζί του καὶ ἔγινε, σὲ πεῖσμα τῆς ἀπατωμένης ἀνδραδέλφης της, ἡ ἀχώριστη φιλενάδα τῆς ἐρωμένης τοῦ ἀδελφοῦ, τῆς Μάγδας, τῆς κοκκινομάλλας Ἑβραίας, ἕως ὅτου τὴ χόρτασε καὶ τὴ βαρέθηκε ὁ βασιλικὸς ἐραστής της καὶ τὴν πάντρεψε μ' ἕνα ἀξιωματικὸ τῆς ἀκολουθίας του. Οἱ σχέσεις Ἐλισσάβετ καὶ Μάγδας, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἐνοχλοῦσαν τὴν Ἑλένη μολονότι κι' αὐτὴ κατόρθωσε νὰ παρηγορηθεῖ μ' ἕναν εὔσωμο Ἰταλὸ ἀριστοκράτη στὴν Ἰταλία ὅπου πῆγε, μόλις τὴν ἔδιωξε ὁ Κάρολος ἀπ' τὸ Βουκουρέστι».

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸ τοῦ διαζυγίου τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἐλισσάβετ, μὲ διακοσμητικὸ πλαίσιο τὸν Κάρολο, τὴν Ἑλένη καὶ τὴ Μάγδα. Τὸ ὅλον...βρῶμα καὶ δυσωδία!

* * *

Ἀλλὰ καὶ ὁ πατέρας τοῦ Γεωργίου, ὁ περίφημος στρατηλάτης τῆς ρετσίνας καὶ ἥρωας τῆς μικρασιατικῆς τραγωδίας δὲν πήγαινε πιὸ κάτω στὸ κεφάλαιο τῆς οἰκογενειακῆς ἠθικῆς. Εἶνε γνωστοὶ οἱ παράφοροι ἔρωτές του μὲ τὴν πριγκήπισσα τοῦ Ὀλστάϊν. Τὰ ἐρωτικά του γράμματα τὰ ἔκανεν ἀνάγνωσμα ἡ παρισινὴ «Ἰλλουστρασιὸν» ἀγοράζοντάς τα ἀπ' τὴν ἴδια τὴν ἐρωμένη του. Τὰ ἀναδημοσίευσαν καὶ ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες. Τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐδημοσιεύονταν αὐτὰ τὰ γράμματα, ὁ Βενιζέλος βρισκότανε ἐξόριστος στὸ Παρίσι. Ἕνας γάλλος δημοσιογράφος τὸν ρώτησε τί ἐντύπωση τοῦ ἔκαναν. Καὶ ὁ Βενιζέλος ἀπάντησε:

— «Δὲν μ' ἐνδιαφέρουν. Αὐτὰ μποροῦν νὰ ἐνδιαφέρουν ἐκείνους ποὺ μᾶς φλυαροῦν γιὰ τὴν ἠθικὴ τῆς Μοναρχίας, γιὰ τὴν ἠθικὴ τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος. Αὐτοὶ δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐντυφοῦν στὰ πρακτικὰ τῆς δίκης τοῦ διαζυγίου τοῦ Γεωργίου καὶ στὰ ἐρωτικὰ γράμματα τοῦ Κωνσταντίνου. Ἐκεῖνο, μονάχα, ποὺ μοῦ ἔκανε σχετικὴ ἐντύπωση εἶνε πῶς ἔφθασαν νὰ τὰ δημοσιεύσουν καὶ οἱ κυβερνητικὲς μοναρχικὲς ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ θεωροῦν, ἀλήθεια, τόσο ἐποικοδομητικὰ γιὰ τὴ θεωρία τῆς ἠθικῆς τῆς Μοναρχίας;»

ΠΡΟΫΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Δ. ΚΑΛΔΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Παλλεσβιακὸς Δημοκρατικὸς Σύλλογος καλεῖ σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 5 μ. μ. τὸν Δημοκρατικὸν λαὸν τῆς Μυτιλήνης εἰς συγκέντρωσιν εἰς τὸν ὑπαίθριον «Ὀρφέα». Ὁμιληταί: Οἱ κ.κ. Δ. ΚΑΛΛΙΓΙΑΝΝΗΣ δικηγόρος, πρόεδρος τοῦ Παλλεσβιακοῦ Δημοκρατικοῦ Συλλόγου, καὶ Ν. ΒΕΤΣΟΣ ἰατρός. Θὰ ὁμιλήσουν διὰ τὸν ἀγῶνα, διὰ τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὰ καθήκοντα κάθε δημοκράτου.

Ἐκ τοῦ Συλλόγου

ΓΙΑΤΙ ΑΔΡΑΝΕΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΩΛΗΣΑΝΤΩΝ;

Στὶς 31 Ἰουλίου τερμάτισε τὶς ἐργασίες του στὴν Ἀθήνα τὸ Συνέδριο τῶν Πωλησάντων ἀκίνητα ἐπὶ Κατοχῆς.

Στὸ Συνέδριο ἀνακοινώθηκε ἡ κατάργηση ἀπ' τὴν κυβέρνηση τῶν «λαοπροβλήτων» τῆς συντακτικῆς πράξεως 114, μὲ τὴν ὁποία ἡ προκάτοχη κυβέρνηση Σοφούλη ἐκήρυξε κατ' ἀρχὴν ἄκυρες τὶς ἀγοραπωλησίες ἐπὶ κατοχῆς. Ὕστερα ἀπ' αὐτό, τὸ Συνέδριο ἐνέκρινε ψήφισμα μὲ τὸ ὁποῖο διακηρύσσεται: 1) Ὅτι εἶνε ἀπαράδεκτη κάθε λύση ποὺ δὲν θὰ βασίζεται στὴν ἐπιστροφὴ τῶν πωληθέντων ἀκινήτων στοὺς ἀρχικοὺς κατόχους των. 2) Ὅτι ἂν ἡ κυβέρνηση δὲν δώσει λύση στὸ ζήτημα, μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου, ἡ τάξη τῶν πωλησάντων θὰ κηρυχθεῖ σὲ διωγμό. Ἐπίσης ἀποφασίστηκε νὰ γίνουν σήμερα, σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας τῶν πωλησάντων γιὰ τὴν πραγματικὴ ἐχθρικὴ στάση ποὺ ἔδειξεν ἡ κυβέρνηση στὰ ζητήματά τους.

Ἐδῶ τί κάνει ὁ Σύλλογος Πωλησάντων; Περιμένουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ δρέψουν τοὺς καρποὺς τῶν προσπαθειῶν τῶν ἄλλων, χωρὶς νὰ κινηθοῦν, χωρὶς νὰ ἀγωνισθοῦν, χωρὶς νὰ συνδράμουν τὸν κοινὸν ἀγῶνα;

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΩΛΙΑ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΑΡΗΒΑΣΙΛΗΣ ἀρραβωνιάστηκαν.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

Χαρίκλεια Χαλβατζῆ

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΣΑΠΦΩ: Σήμερα «Τὸ Καραβάνι πρὸς τὴ Δύση» καὶ «Ἐπικίνδυνη ἀποστολή». Κωμωδία Σαρλώ, Ζουρνὰλ καὶ Μίχυ Μάους. Αὔριο τὸ ἑλληνικὸ φίλμ «Ραγισμένες καρδιές».

ΟΡΦΕΥΣ: Σήμερα «Ἐξόρμηση» καὶ «Ἀλησμόνητοι ἥρωες». Αὔριο «Ἀντόνιο Ἀντβέρσο».

ΝΙΚΗ: Σήμερα 3 ἔργα, «Ἀτρόμητος Φρουρὸς», «Καραβάνια στὴ Δύση» καὶ τὸ ἱσπανικὸ ρομάντζο «Μελωδία ἔρωτος». Αὔριο «Ραγισμένες καρδιές».

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΑΞΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΗ ΣΕ ΡΗΞΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ 17. Πληροφορίες τοῦ Ρώϋτερ ἀπ' τὴν Τουρκία ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἀπάντηση τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως στὴ Σοβιετικὴ διακοίνωση γιὰ τὰ Στενὰ θὰ ἐπιδοθεῖ σήμερα. Ἡ Τουρκία ἀποκρούει κατηγορηματικὰ τὴ σοβιετικὴ ἀξίωση γιὰ παραχώρηση βάσεων στὰ Στενά, γιατὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἡ Κωνσταντινούπολη θὰ ἔμπαινε κάτω ἀπ' τὸ στρατιωτικὸ ἔλεγχο τῆς Ρωσσίας καὶ οὐσιαστικὰ ἡ Τουρκία θ' ἀπεκόπτετο ἀπ' τὴν Εὐρώπη. Σήμερα, τὸ πρωΐ, οἱ πρεσβευτὲς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς εἶχαν πολύωρη συζήτηση μὲ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Χασὰν Σακᾶ.

Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴ τοῦ Ρώϋτερ εἶνε προφανὲς ὅτι τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν πέρνει σοβαρώτατη τροπή. Συζητεῖται ἂν σὲ περίπτωση ρήξεως μεταξὺ Τουρκίας καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας θὰ ἰσχύσει τὸ Βρεττανοτουρκικὸ σύμφωνο ἀμοιβαίας βοήθειας τοῦ 1939, δεδομένου ὅτι καὶ μεταξὺ Μεγ. Βρεττανίας καὶ Ρωσσίας ὑφίσταται συνθήκη συμμαχίας. Ἀλλ' ἀνεξάρτητα πρὸς τὸ γεγονὸς τοῦτο, μεγάλη ἐπίδραση θὰ ἀσκήσει ἡ στάση τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, σὲ περίπτωση ποὺ ἡ Ρωσσία θὰ ἐπιδιώξει τὴν ἐπιβολὴ τῶν ἀξιώσεών της φθάνοντας σὲ ρήξη μὲ τὴν Τουρκία. Δηλαδή, ἂν ἡ κυβέρνηση τῶν Ἡν. Πολιτειῶν θὰ θεωρήσει ζήτημα ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα τὴ διατήρηση τῆς τουρκικῆς ἀνεξαρτησίας.

Σὲ ἀντίθετη περίπτωση, ἡ Τουρκία ἢ θὰ ἀναγκασθεῖ νὰ ὑποκύψει στὶς σοβιετικὲς ἀξιώσεις ἢ θὰ ἀντισταθεῖ μέχρις ἐσχάτων.

Τηλεγραφήματα ἀπ' τὴν Βασιγκτῶνα ἀγγέλλουν ὅτι ὁ ἀμερικανὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἄτσεσον ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θ' ἀπευθύνει διακοίνωση πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ρωσσία, ἀποκρούοντας τὶς σοβιετικὲς ἀπόψεις ὡς πρὸς τὸ μελλοντικὸ καθεστὼς τῶν Στενῶν καὶ ἐπιμένοντες ὅπως διατηρηθοῦν σὲ ἰσχὺ οἱ βασικὲς διατάξεις τῆς συνθήκης τοῦ Μοντρέ.

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ 18. Οἱ 18 θανατικὲς ἀποφάσεις τοῦ Βρεττανικοῦ Στρατοδικείου κατὰ μελῶν τῆς τρομοκρατικῆς ἑβραϊκῆς ὀργανώσεως Στέρν προκάλεσαν ἀναβρασμὸ ἀνάμεσα στὸν ἑβραϊκὸ πληθυσμὸ τῆς Παλαιστίνης. Ὁ ἑβραϊκὸς μυστικὸς ραδιοσταθμὸς κάλεσε τὸν πληθυσμὸ τῆς Χαΐφας νὰ εἶνε ἕτοιμος γιὰ δράση. Πάρθηκαν νέα αὐστηρὰ προληπτικὰ μέτρα ἀπὸ μέρους τοῦ Βρεττανικοῦ ἀρχηγείου. Ἐξακολουθεῖ ἡ μεταφορὰ λαθρομεταναστῶν ἀπ' τὴ Χαΐφα στὴν Κύπρο. Χθὲς ἔφυγαν 1400. Ὁ Μητροπολίτης Κύπρου διαμαρτυρήθηκε καὶ ἐζήτησε νὰ μὴν παρσμείνουν οἱ Ἑβραῖοι στὴν Κύπρο περισσότερο τοῦ μηνός.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ....ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΑΘΗΝΑ 18.—Ἡ Διάσκεψη τῆς Εἰρήνης θὰ δεχτεῖ τοὺς ἀντιπροσώπους Ἀλβανίας, Κούβας καὶ Μεξικοῦ τὴν Τρίτη. Χθὲς ὑπεβλήθη πρόταση τῆς Βρεττ. ἀντιπροσωπείας νὰ ἐπιτραπεῖ καὶ στὴν Αὐστρία νὰ στείλει ἀντιπροσώπους στὸ Συνέδριο γιὰ νὰ ἀκουσθοῦν οἱ ἀπόψεις της ἐπάνω στὸ ζήτημα τῶν ἰταλοαυστριακῶν συνόρων. Ὁ Βισίνσκυ ἀντέκρουσε μὲ ὀξύτητα τὴ βρεττανικὴ πρόταση. «Τὰ ἰταλοαυστριακὰ σύνορα, εἶπεν μὲ ἔμφαση, δὲν πρόκειται νὰ ἀλλάξουν ἑπομένως εἶνε περιττὸ νὰ ματαιοπονεῖ ἡ Διάσκεψη ἀκούοντας τὶς ἀσύστατες ἐδαφικὲς ἀξιώσεις μιᾶς ἐχθρικῆς εἰς βάρος ἄλλης ἐχθρικῆς χώρας».

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΕΣ ΤΑΡΑΧΕΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 17. — Τηλεγραφήματα ἀπ' τὴν Καλκούττα ἀναφέρουν, ὅτι χθὲς ἐξερράγησαν ἐκεῖ αἱματηρὲς ταραχὲς ποὺ ἦπραν μεγάλη ἔκταση. Πλήθη μουσουλμάνων διαδηλωτῶν προέβησαν σὲ ἄγριες λεηλασίες, ἐμπρησμοὺς σπιτιῶν καὶ καταστημάτων καὶ φόνους. Οἱ Βρεττανικὲς δυνάμεις ἐπενέβησαν γιὰ ἀποκατάσταση τῆς τάξεως. Ἐπηκολούθησαν συμπλοκὲς κατὰ τὶς ὁποῖες ὑπάρχουν 90 νεκροὶ καὶ ὑπὲρ τοὺς 900 τραυματίες. Κηρύχτηκε σ' ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς Καλκούττας ὁ στρατιωτικὸς νόμος. Νυκτερινὲς πληροφορίες ἀναφέρουν, ὅτι ἡ κατάσταση εἶνε ἠρεμότερη.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 18. — Νεώτερα τηλεγραφήματα ἀπ' τὶς Ἰνδίες ἀγγέλλουν, ὅτι 400 χιλιάδες πῆραν μέρος στὶς ταραχὲς τῆς Καλκούττας ποὺ κράτησαν 40 ὧρες. Τὰ πυρποληθέντα σπίτια καὶ καταστήματα ὑπολογίζονται σὲ πολλὲς χιλιάδες. Οἱ νεκροὶ φθάνουν τοὺς 270